

فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن بیماران مبتلا به سکته قلبی و عوامل مرتبط با آن در بیمارستان فاطمه زهرا بندر بوشهر در سال ۱۳۸۴

کورش رضایی^۱، حمیدرضا کوهستانی^{*}^۱، نیره بافقچی^۱، محمدرضا یزدان خواه فرد^۲

۱- مریبی، کارشناس ارشد پرستاری، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران

۲- مریبی، کارشناس ارشد پرستاری، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر، بوشهر، ایران

تاریخ دریافت ۸۷/۵/۶، تاریخ پذیرش ۸۷/۹/۲۰

چکیده

مقدمه: تاخیر در مراجعه و شروع درمان سکته قلبی حاد تاثیر مهمی در توسعه آسیب میوکارد و پیش‌آگهی بیماران خواهد داشت. این مطالعه با هدف تعیین فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن بیماران مبتلا به سکته قلبی و عوامل مرتبط با آن در بیمارستان فاطمه زهرا بندر بوشهر انجام شده است.

روش کار: این مطالعه یک بررسی تحلیلی مقطعی می‌باشد که بر روی ۱۲۰ بیمار با تشخیص قطعی سکته قلبی در بیمارستان فاطمه زهرا بندر بوشهر در یک دوره ۹ ماهه انجام شد. نمونه‌گیری به صورت در دسترس بود و جهت جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه‌ای مشتمل بر مشخصات فردی، فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن و علل تأخیر در مراجعه بیماران به بیمارستان، استفاده گردید که با استفاده از روش مصاحبه تکمیل شد.

نتایج: فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش اورژانس $273/3 \pm 259$ دقیقه بود. بین سابقه فامیلی مثبت، سابقه قبلی بیماری عروق کرونر، تحت پوشش بیمه بودن، شکایت اصلی، مراجعه به مطب پزشک قبل از بستری شدن و سن با فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش اورژانس رابطه معنی داری وجود داشت ($p < 0.05$). شایع‌ترین علت تأخیر در مراجعه، عدم آگاهی از علائم و بی توجهی نسبت به اهمیت آنها بود.

نتیجه گیری: فاصله زمانی حدود ۴/۵ ساعت بین شروع علائم تا بستری شدن بیماران مبتلا به سکته قلبی حاد رضایت بخش نیست و نیاز به انجام برنامه‌های آموزشی برای آگاهی بیشتر مردم در رابطه با علائم اولیه سکته قلبی و اهمیت آن احساس می‌گردد.

واژگان کلیدی: فاصله زمانی، شروع علائم، سکته قلبی حاد، بستری شدن

* نویسنده مسئول: اراک، سردشت، دانشکده پرستاری و مامایی

Email: Hamidnbkb@yahoo.com

درمان با داروهای ترومبولیتیک که به طور قطع موجب کاهش مرگ و میر ناشی از سکته قلبی حاد می‌شود ارتباط مستقیم با زمان دارد به طوری که در بیمارانی که در طی ۶ ساعت پس از شروع علائم مراجعته کنند بهره آشکاری از این درمان می‌برند در حالی که بعد از ۱۲ ساعت از شروع علائم تقریباً هیچ فایده‌ای در درمان ترومبولیتیک حاصل نمی‌شود^(۵). شایع‌ترین علامت هشدار دهنده انفارکتوس میوکارد، درد حاد قفسه سینه می‌باشد که این درد می‌تواند در وسط سینه، اپی گاستر و... به صورت فشار دهنده، احساس سنگینی و... باشد و در بعضی موارد به بازوها، شکم، پشت، فک پائین و گردن انتشار می‌یابد^(۶). بیشترین موردی که می‌تواند موجب اشتباه در تشخیص گردد، زمانی است که درد در زیر زائد گزینه‌بوده و با علائم گوارشی همراه باشد. شناسایی صحیح این درد در ۲۴ ساعت اول بویژه در چند ساعت اول پس از شروع همراه با ارائه اقدامات درمانی و مراقبت دقیق از بیمار موجب کاهش وسعت ناحیه نکروز و عوارض آن می‌گردد^(۵). بورسماو همکاران نشان دادند که اگر درمان ترومبولیتیک به فاصله ۱-۲ ساعت بعد از شروع علائم انفارکتوس تجویز شود، بیشترین کاهش مرگ و میر را به دنبال خواهد داشت^(۶). نتایج تحقیق ترنست و همکاران حاکی از این بود که در بیماران مبتلا به سکته قلبی، بین تصمیم گیری زودتر برای کمک خواستن، با عملکرد بعدی بطن چپ رابطه مستقیم وجود دارد^(۷). در همین راستا در یافته‌های تحقیق سونسون مشخص شد که بیماران مبتلا به سکته قلبی که زودتر مراجعت کرده بودند، دارای کسر تخلیه‌ای بالاتر و علائم نارسایی قلبی کمتری بودند و طی یک سال بعد از شروع درمان میزان مرگ و میر کمتری داشتند^(۸). بنابراین اهمیت زمان در درمان سکته قلبی حاد را نمی‌توان نادیده گرفت زیرا وسعت منطقه‌ای که دچار نکروز شده است با گذشت زمان افزایش می‌یابد^(۲).

با بررسی و شناخت عوامل موثر بر فاصله زمانی بین شروع علائم و بستری شدن در بیماران دچار سکته قلبی

مقدمه

در کشورهای توسعه یافته، مرگ و میر ناشی از بیماری‌های عفونی و سوء تغذیه به طور قابل توجهی کاهش یافته است^(۱) به طوری که تا قبل از سال ۱۹۹۰ در کل جهان شایع‌ترین علت بستری، بیماری‌های عفونی و سوء تغذیه بود^(۲). در حال حاضر بیماری‌های مزمن به خصوص آترواسکلروز، پرفشاری خون و عوارض آن به عنوان مهم‌ترین مشکل سلامتی در کشورهای توسعه نیافته و هم‌چنین کشورهای توسعه یافته به حساب می‌آیند^(۱). در ایران یکی از مهم‌ترین علل مرگ و میر، بیماری‌های قلبی عروقی می‌باشد. به طوری که علت نیمی از مرگ و میرهای افراد ۵۵ تا ۷۹ ساله را تشکیل می‌دهد. شایع‌ترین بیماری قلبی عروقی، بیماری‌های عروق کرونر است که به صورت ایسکمی و انفارکتوس حاد میوکارد ظاهر می‌شود. این بیماری‌ها منجر به مرگ و میر، ناتوانی قابل توجه و کاهش بهره وری می‌شوند و در رأس علل هزینه ساز مراقبت‌های بهداشتی قرار دارند^(۳). در ایالات متحده آمریکا سالانه نزدیک به ۶۵۰ هزار بیمار دچار سکته قلبی حاد جدید و ۴۵۰ هزار نفر دچار عود سکته قلبی می‌شوند. امروزه مرگ و میر ناشی از بیماری‌های عروق کرونر حدود ۳۰ درصد می‌باشد که این رقم در کشورهای با درآمد بالا حدود ۴۰ درصد و در کشورهای با درآمد پائین و متوسط حدود ۲۸ درصد می‌باشد. میزان مرگ و میر زودرس (۳۰ روز) ناشی از سکته قلبی حدود ۳۰ درصد است که متاسفانه حدود نیمی از آنها قبل از رسیدن به بیمارستان اتفاق می‌افتد^(۲).

یکی از اقدامات درمانی مهم در بیماران مبتلا به سکته قلبی استفاده از داروهای حل کننده لخته می‌باشد. این داروها با حل کردن لخته باعث باز شدن شریان کرونر مسدود شده و برقراری مجدد جریان خون آن می‌شوند و از آنجا که مهم‌ترین عامل در افزایش تاثیر این داروها فاصله زمانی بین شروع علائم تا تجویز آنها می‌باشد تاخیر در شروع درمان منجر به کاهش اثرات مفید درمانی آنها شده و در پیش آگهی بیماران نقش بسیار مهمی خواهد داشت^(۴).

متخصص قلب دچار سکته قلبی حاد شده بودند پس از ثبیت وضعیت بالینی و همودینامیک و اخذ رضایت نامه کتبی مورد مصاحبه قرار گرفته و پرسش نامه تکمیل می گردید. اعتبار محتوایی پرسش نامه، براساس منابع موجود و بررسی مقالات تحقیقی و همچنین با استفاده از نظرات ۶ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان بوشهر تعیین شد. همچنین اعتماد پرسش نامه با استفاده از روش آزمون مجدد با ضریب همبستگی $\alpha = 0.84$ مورد تأیید قرار گرفت. معیارهای ورود به پژوهش شامل تشخیص سکته قلبی حاد (براساس نظر پزشک متخصص قلب)، بستری شدن در بیمارستان و تمايل به شرکت در پژوهش بود. همچنین بیمارانی که در پر کردن کامل پرسش نامه همکاری نمی کردند و یا پاسخ های آنان قابل اطمینان نبود از پژوهش خارج شدند. فرد مصاحبه کننده از همکاران طرح پژوهشی و دارای مدرک کارشناسی پرستاری بود. اطلاعات مربوط به مشخصات فردی بیماران از جمله سن، جنس، سطح تحصیلات، سابقه فامیلی سکته قلبی، سابقه قبلی بیماری عروق کرونر و همچنین زمان شروع علائم توسط کمک پژوهش گرو از طریق مصاحبه با بیمار به دست آمده و در پرسش نامه ثبت گردید. اطلاعات مربوط به زمان بستری شدن در اورژانس و زمان انتقال به بخش مراقبت های ویژه قلبی از پرونده استخراج شد. از تمامی بیمارانی که بلا فاصله پس از شروع علائم به مراکز درمانی مراجعه نکرده بودند، خواسته شد که علل آن را براساس مواردی که در پرسش نامه مشخص شده بود تعیین نمایند. پس از جمع آوری اطلاعات داده های به دست آمده توسط نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. جهت بررسی تفاوت بین دو میانگین از آزمون تی مستقل استفاده شد. از جمله آنها می توان به بررسی تفاوت میانگین فاصله بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش اورژانس، بر حسب جنس، سابقه فامیلی بیماری عروق کرونر، سابقه قبلی بیماری عروق کرونر، دارا بودن یمه درمانی، شکایت اصلی و مراجعه به مطب پزشک قبل از

حاد ضمن نشان دادن وضعیت موجود با شناسایی و تاثیر گذاری بر عواملی که احتمالاً باعث تأخیر در مراجعه بیماران می گردد می توان در جهت پیش گیری از عوارض خطرناک سکته قلبی و کاهش مرگ و میر بیماران گامی موثر برداشت. به همین منظور بر آن شدیم تا مطالعه ای با هدف تعیین فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن و عوامل مرتبط با آن در بیماران مبتلا به سکته قلبی حاد را انجام دهیم.

روش کار

این مطالعه از نوع تحلیلی - مقطعی است که در بیمارستان فاطمه زهرا بندر بوشهر در سال ۱۳۸۴ انجام شد. نمونه گیری به صورت در دسترس انجام شد و ۹ ماه به طول انجامید. جهت تعیین حجم نمونه از فرمول برآورد یک میانگین (میانگین فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن) استفاده شده است. در این فرمول $d = 50$ ، $\sigma = 0.05$ و $\alpha = 0.2$ در نظر گرفته شد. البته براساس فرمول حجم نمونه ۹۶ بیمار محاسبه شد که طبق نظر استاد آمار به ۱۲۰ نفر افزایش یافت. در این مطالعه فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش اورژانس اندازه گیری شد و ارتباط آن با متغیرهای سن، جنس، سابقه فامیلی بیماری عروق کرونر، سابقه قبلی بیماری عروق کرونر، دارا بودن یمه، شکایت اصلی و مراجعه به مطب پزشک قبل از بستری شدن، سطح تحصیلات و نوع وسیله نقلیه جهت انتقال به بیمارستان، مورد بررسی قرار گرفت. جهت جمع آوری داده ها از یک پرسش نامه شامل ۳ قسمت بود. قسمت اول در رابطه با مشخصات فردی از جمله سن، جنس، میزان تحصیلات، سابقه فامیلی سکته قلبی، سابقه قبلی بیماری عروق کرونر و ....، قسمت دوم در رابطه با فاصله زمانی بین شروع علائم تا مراجعه به پزشک یا مراجعه به اورژانس و انتقال به بخش مراقبت ویژه قلبی و قسمت سوم در رابطه با علل تاخیر زمان های فوق بود. بیمارانی که با تشخیص

بیماری عروق کرونر بودند. ۳۹/۲ درصد (۴۷ نفر) از واحدهای مورد پژوهش قبل از انتقال به مراکز درمانی، به مطب پزشک مراجعه کرده بودند. ۲۴/۲ درصد (۲۹ نفر) از افراد مورد بررسی با آمبولانس، ۴۵ درصد (۵۴ نفر) با وسیله شخصی و ۳۰/۸ درصد (۳۷ نفر) با تاکسی یا آژانس به بیمارستان منتقل شده بودند. حداقل و حداً کثر فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری در اورژانس به ترتیب ۵ و ۹۶ دقیقه بود. هم‌چنین حداقل و حداً کثر فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش مراقبت ویژه قلبی به ترتیب ۱۵ و ۱۴۴۰ دقیقه بود. میانگین فاصله بین شروع علائم و بستری شدن بیمار در بخش اورژانس $273/3 \pm 259$ دقیقه بود. هم‌چنین میانگین فاصله بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش مراقبت ویژه قلبی $563/7 \pm 251$ دقیقه و فاصله بین انتقال بیمار از اورژانس تا بستری شدن در بخش مراقبت ویژه قلبی $290/4 \pm 47$ دقیقه بود. میانگین فاصله بین شروع علائم تا بستری شدن بیمار در بخش اورژانس به صورت طبقه‌بندی در جدول ۱ آرائه شده است. اطلاعات مربوط به مشخصات دموگرافیک و ارتباط آنها با میانگین فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش اورژانس در جدول ۲ آرائه شده است.

بستری شدن اشاره کرد. بررسی تفاوت بیش از دو میانگین نظیر تفاوت میانگین فاصله بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش اورژانس، بر حسب سطح تحصیلات و نوع وسیله نقلیه جهت انتقال به بیمارستان با استفاده از آزمون آنالیز واریانس انجام گردید. از ضریب همبستگی پیرسون نیز برای بررسی همبستگی بین دو متغیر کمی مانند همبستگی سن با فاصله بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش اورژانس استفاده شد.

نتایج

از مجموع ۱۲۰ شرکت کننده $72/5$ درصد مذکور و $27/5$ درصد مونث بودند. سن شرکت کننده‌گان بین ۲۹ تا ۷۹ سال با میانگین $54/74 \pm 11/89$ بود. ۳۸/۳ درصد بیماران بیسواند، ۴۴/۲ درصد زیر دیپلم، ۹/۲ درصد دارای دیپلم و $8/3$ درصد دارای مدرک فوق دیپلم و بالاتر بودند. از مجموع شرکت کننده‌گان $76/7$ درصد تحت پوشش بیمه بودند و سایر واحدهای مورد پژوهش ($23/3$ درصد) تحت پوشش بیمه قرار نداشتند. شایع ترین شکایت بیماران درد قفسه سینه ($88/3$ درصد) بود. $30/8$ درصد (37 نفر) از واحدهای مورد پژوهش سابقه فامیلی بیماری عروق کرونر داشتند. $50/8$ درصد (61 نفر) از بیماران دارای سابقه

جدول ۱. توزیع فراوانی افراد مورد بررسی بر حسب میانگین فاصله زمانی بین شروع علائم و بستری در بخش اورژانس در بیماران مبتلا به سکته قلبی به صورت طبقه‌ای

درصد	تعداد	میانگین فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن بیمار در اورژانس	تاریخ
$28/3$	۳۴		تا ۱ ساعت
۱۵	۱۸		۱ تا ۲ ساعت
$11/7$	۱۴		۲ تا ۳ ساعت
۲۵	۳۰		۳ تا ۶ ساعت
$11/7$	۱۴		۶ تا ۱۲ ساعت
$8/3$	۱۰		بیشتر از ۱۲ ساعت
۱۰۰	۱۲۰		جمع

جدول ۲. میانگین فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن بیماران مبتلا به سکته قلبی حاد در بخش اورژانس بر حسب متغیرهای فردی

فاصله زمانی بین شروع علائم تا بستری شدن در بخش اورژانس				متغیرهای فردی
مقدار P	انحراف معیار	میانگین		
۰/۳۳	۳۵۲	۲۷۱/۲۴	مذکر	جنس
	۲۸۳	۲۷۸/۷۴	مونت	
۰/۰۳	۱۷۴	۱۸۴/۸۲	بله	سابقهٔ فامیلی بیماری عروق کرونر
	۴۱۰	۳۱۴/۱۳	خیر	
۰/۰۳	۱۹۵	۲۰۳/۹۱	بله	سابقهٔ قبلی بیماری عروق کرونر
	۳۶۱	۳۴۲/۷۵	خیر	
۰/۱۴	۳۵۹	۳۴۶/۶	بیسواد	سطح تحصیلات
	۱۸۱	۲۰۳/۵۸	زیر دیپلم	
	۴۴۱	۳۰۴/۴۵	دیپلم	
۰/۰۲	۲۲۵	۲۲۸/۳	فوق دیپلم	دارا بودن بیمه شکایت اصلی
	۲۲۷	۲۲۲/۲۲	بله	
	۴۲۱	۴۴۱/۲۵	خیر	
۰/۰۲	۳۰۹	۲۴۶/۴۱	درد قفسه سینه	شکایت اصلی
	۴۹۸	۴۷۷/۱۴	سایر موارد	
۰/۰۱	۳۸۶	۴۱۴/۹۳	بله	مراجعه به مطب پزشک قبل از بستری شدن
	۲۰۲	۱۸۲/۱۶	خیر	
۰/۹۱	۳۱۳	۲۹۸	آمبولانس	نوع وسیله نقلیه انتقال
	۳۰۳	۲۶۳/۴۸	تاكسي	
	۳۳۱	۲۶۳/۳۷	شخصی	
۰/۰۴	۱۱/۸۹	۱۱	کمتر از ۴۵	سن
	۹/۲	۳۷	۴۵-۵۵	
	۳۰/۸	۴۴	۵۶-۶۵	
	۳۶/۷	۲۸	بیشتر از ۶۶	

در نتیجه تاخیر در تصمیم‌گیری جهت درخواست کمک و اقدام جهت مراجعته به بیمارستان بود. سایر عللی که باعث شایع‌ترین علت تاخیر بیماران براساس گزارش خودشان، ناآگاهی بیماران از اهمیت علائم (۳۴/۲ درصد) و

تاخیر در مراجعه در مطالعه حاضر با مطالعه‌ای که توسط گلاسی در ایتالیا انجام شد همخوانی دارد (۲۰) در حالی که قراخانی و همکاران (۱۳) ارتباط معنی‌داری بین سن و تأخیر در مراجعه گزارش نکردند. پژوهشگران دانمارکی به این نتیجه رسیده‌اند که سابقه سکته قلبی میزان تأخیر را کاهش داده است (۱۹) که نتایج پژوهش حاضر را تائید می‌نماید. در پژوهش حاضر بیمارانی که تحت پوشش بیمه قرار نداشتند تاخیر بیشتری داشتند که احتمالاً به دلیل بالا بودن هزینه‌های درمانی در این گروه از بیماران می‌باشد. تنها ۲۴/۲ درصد (۲۹ نفر) از افراد مورد بررسی در این مطالعه با آمبولانس به بیمارستان منتقل شده بودند. مولر و همکاران این میزان را ۲۸/۱ درصد گزارش نمودند. هم‌چنین آنالیز آنها ارتباطی بین نوع وسیله نقلیه و فاصله بین شروع علائم تا بستری شدن را نشان نداد (۱۲). لازم به ذکر است که هر چند در تحقیق حاضر بیمارانی که از وسیله شخصی استفاده کرده بودند، نسبت به کسانی که از آمبولانس استفاده کرده بودند تاخیر کمتری داشتند، اما بین میزان تاخیر و نوع وسیله نقلیه ارتباط آماری معنی‌داری وجود نداشت. عدم گسترش شبکه اورژانس و عدم امکان استفاده از آمبولانس برای تمامی بیماران، به همراه حاد بودن درد و عدم تحمل بیماران نسبت به انتظار جهت رسیدن خدمات آمبولانس ممکن است از دلایل احتمالی استفاده بیماران از وسیله شخصی بوده باشد. هم‌چنین نتایج این پژوهش بیان گر این نکته بود که بیماران با سابقه فامیلی بیماری عروق کرونر تاخیر کمتری داشته‌اند. آگاهی این بیماران از علائم بیماری و اهمیت درمان سریع جهت جلوگیری از خطرات حاد و عوارض سکته قلبی ممکن است در این زمینه موثر باشد. به علاوه بین سطح تحصیلات و تاخیر بیماران رابطه معنی‌داری مشخص نشد. این در حالی است که قراخانی و همکاران نشان دادند که افراد بیسوداد تاخیر بیشتری در مراجعه به اورژانس داشته‌اند (۱۳). نتایج پژوهش حاضر حاکی از آن است که ۳۹/۲ درصد (۴۷ نفر) از بیماران ترجیح داده بودند که ابتدا به مطب پزشک مراجعه کنند و این عامل یکی از مهم‌ترین

افزایش زمان مراجعه گردید، شامل ناراضی بودن از بستری و هزینه مربوط به آن (۱۴/۲ درصد)، نبودن یک فرد کمک کننده (۱۰/۸ درصد) و نداشتن وسیله نقلیه (۶/۷ درصد) بود.

بحث

مهم‌ترین خطر فیزیولوژیک برای بیماران دچار سکته قلبی حاد، تأخیر یعنی طولانی بودن فاصله زمانی بین شروع علائم تا رسیدن به امکانات درمانی می‌باشد. اهمیت این مسئله وقتی آشکار می‌شود که مشخص شده است -۸۰-۵۵ درصد از مرگ‌های ناشی از سکته قلبی در طی چند ساعت اول بعد از شروع علائم به وقوع می‌پیوندد. زندگی تعدادی از این قربانیان را به شرطی که به موقع به بیمارستان رسانده شوند می‌توان نجات داد (۲). به علاوه میزان تأثیر درمان‌های لازم برقراری مجدد گردش خون توسط داروهای ترومبوولیتیک، آنتیپلاستیک یا هر دو قویاً به فاصله زمانی شروع انسداد عروق کرونر و برقراری مجدد گردش خون بستگی دارد (۹-۱۱).

متوسط فاصله زمانی شروع علائم تا بستری شدن در بزریل ۲۵۴/۷ دقیقه (۱۲) و در همدان ۲۸۲ دقیقه (۱۳) گزارش شده که به نتایج مطالعه حاضر نزدیک می‌باشد. این در حالی است که در مطالعات انجام شده در بارسلونای اسپانیا، این فاصله زمانی برابر ۱۵۹ دقیقه (۱۴)، در کانادا ۸۰ دقیقه (۱۵) و در انگلستان ۵۹ دقیقه (۱۶) گزارش شده است. معمولاً بعد از گذشت ۱۲ ساعت از شروع علائم، تجویز استرپتوکیناز تقریباً هیچ فایده‌ای ندارد (۵). نتایج پژوهش حاضر نشان داد که ۸/۳ درصد از واحدهای مورد پژوهش بیش از ۱۲ ساعت تاخیر داشته‌اند. پژوهش حاضر بین جنس و تاخیر در مراجعه به اورژانس رابطه‌ای را نشان نداد. مک گی و همکاران نیز در ایرلند چنین رابطه‌ای را گزارش نکردند (۱۷) در حالی که تحقیقات بروفی و همکاران در کانادا (۱۸)، اوتسن و همکاران در دانمارک (۱۹) و قراخانی و همکاران در همدان (۱۳) نشان داد که این میزان در زنان بیش از مردان می‌باشد. وجود رابطه مثبت بین افزایش سن و

منابع

- Dholpuria R, Raja S, Gupta BK. Atherosclerotic risk factors in adolescents. The Indian Journal of pediatrics 2007; 74 (9): 823-826.
- Fauci D L, Braunwald E, Kasper D, Hauser J, Longo D, Jameson L , Loscalzo J. Harrison's Principles of Internal Medicine. 17th Ed. Philadelphia: McGraw-Hill; 2008. p.1347-1532.
- Economic and social commission for Asia and the Pacific. Emerging issues of health and mortality in the Asian and Pacific region. New York: United nations; 2005. p. 155-156.
- Braunwald E, Castellanos A, Sdrof P, Craige E. Heart disease. 7th ed. Philadelphia: W.B. Saunders; 2004. p. 114, 1207.
- Losalzo J, Eric H. Coronary P: Disease. In: Anderoli TE, Friggs RC, Carpenter Cy, Benjamin I. Cecil Essentials of Medicine. 6th ed. Philadelphia: W.B. Saunders; 2004. p. 87, 98.
- Boersma E, Mess Ac, Deckers W, Simoons ML. Early thrombolytic treatment in acute myocardial infarction reappraisal of the golden hour. Lancet, 1996; 348(30):771-775.
- Trent RJ, Rose El, Adams JN. Delay between the ones of symptoms of acute myocardial infarction and seeking medical assistance. B Heart Journal. 1995; 73(9): 25-28.
- Sovenson L, Kanesson T, Nordlander R. Safety and delaying time in prehospital thrombosis of acute myocardial infarction in urban and rural areas in Sweden. AM J Emergency 2003; 21 (4): 263-70.
- Ahmad RA, Bond S, Burke J. Patients with suspected myocardial infarction: Effect of mode of referral on admission time to a coronary care unit. Br J Gen Pract 1992; 42(357):145-7.
- Ottesen MM, Kober L. Determination of delay between symptoms and hospital admission in 5972 patients with AMI. Eur Heart J 1996; 17(3):429-37.
- Ting HH, Bradley EH, Wang Y, Nallamothu BK, Gersh BJ, Roger VL, Lichtman JH, Curtis JP, Krumholz HM. Delay in presentation and reperfusion therapy in ST-elevation myocardial infarction. Am J Med 2008; 121(4):316-23.

علل تأخیر بیماران در مراجعه به بیمارستان بوده است. قراخانی و همکاران نشان دادند که در بیمارانی که در دارای درد قلبی تپیک هستند، نسبت به افرادی که دارای دردهای آتبیک هستند تأخیر کمتری وجود دارد(۱۳). مطالعه حاضر نیز بیان گر تأخیر کمتر در افرادی بود که شکایت اصلی خود را درد قفسه سینه بیان نمودند.

در نهایت بنابر یافته‌های این مطالعه علت عدمه تأخیر بیماران در مراجعه به اورژانس مربوط به عدم آگاهی از علائم و اهمیت ندادن بیمار به آنها می‌باشد که می‌تواند مؤید بی‌اطلاعی و یا اطلاع رسانی ناکافی به مردم، خصوصاً افراد در معرض خطر باشد. در یک بررسی چند مرکزی در ایتالیا مشخص شده است که علت اصلی تأخیر مربوط به تعلل بیمار در تصمیم گیری جهت کمک خواستن به دلیل اهمیت ندادن به علائم بوده و سایر عوامل از اهمیت کمتری برخوردار بودند(۹).

نتیجه گیری

فاصله بین شروع علائم تا بستری شدن در بیماران مبتلا به سکته قلبی حاد به طور متوسط ۲۷۳/۳۳ دقیقه (تقریباً ۴/۵ ساعت) بود. بر اساس نظرات خود بیماران بی‌اطلاعی بیماران و غفلت از اهمیت علائم هشدار دهنده سکته قلبی، علت عدمه تأخیر بیماران در مراجعه به بیمارستان بوده است. برای حل این مشکلات اطلاع رسانی وسیع به مردم و به ویژه افراد پر خطر در زمینه آشنایی با علائم اولیه حملات قلبی توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران بر خود لازم می‌دانند از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی بوشهر و هکاری بی‌دربیغ جناب آفای حسن پوپ از کارکنان زحمت کش بخش CCU هم‌چنین نمونه‌های پژوهش که بدون همکاری آنها انجام این مطالعه امکان پذیر نبود، تشکر و قدردانی به عمل آورند.

12. Muller LA, Rabelo ER, Moraes MA, Azzolin K. Delay factors on the administration of thrombolytic therapy in patients diagnosed with acute myocardial infarction in a general hospital. Rev Lat Am Enfermagem. 2008; 16(1):52-6.
13. Gharakharni M, Naghsh Tabrizi B, Emami F, Seif Rabiee M.A. Evaluation of the time interval between the beginning of acute chest pain in the patients with acute myocardial infarction. Scientific Journal of Hamadan University of Medical Sciences & Health services 2007; 14(2):51-55.
14. Legglasias m. Fibrinolytic treatment in acute myocardial infarction. Medicina Clínica.1996; 106(8):281-284.
15. Coxil lee Lange VA. Time to treatment with thrombolytic therapy: determinants and effect on short-term nonfatal outcomes of acute myocardial infarction. Can Med Assoc J 1997; 156 (4):497-505.
16. More r. Delay time in administration of thrombolytic therapy. Int cardiol 1955; 49(8):539-549.
17. Mcgee HM, Callaghan D, MacGowan GA, Horgan HJ. Factors associated with delay to treatment for acute myocardial infarction in Irland. Ir Med J. 1994; 87(6): 168 – 184.
18. Brophy JM, Diodati JG, Bogaty P, Theroux P. The delay to thrombolysis, and analysis of hospital and patient Characteristics. Acute coronary care working group. CMAJ 1998; 158 (4): 475 – 80.
19. Ottesen MM, Dixen U, Trop Pedersen C, Kober L. Prehospital delay in acute coronary syndrome – an analysis of the components of delay. Int J Cardiol 2004; 96(1): 97-103.
20. Gissi A. General Study: Epidemiology of avoidable delay in the care of patients with acute myocardial infarction in Italy. Archive of Internal Medicine 1995; 155(14): 1481-1488.

Evaluation of the time Interval between the onset of symptoms to hospitalization in acute myocardial infarction cases admitted, in Bushehr port in 1384

Rezaey K¹, Kohestany HR^{1*}, Baghcerehy N¹, Yazdan Khah Fard M²

1- Instructor, MSc Nursing, Nursing Deptment, Arak Medical Sceinces University, Arak, Iran.

2- Instructor, MSc Nursing, Nursing Deptment, Boshehr Medical Sceinces University, Boshehr, Iran.

Received 27 Jul, 2008

Accepted 29 Nov, 2008

Abstract

Background: Delay in treatment of acute myocardial infarction has an important effect on developing the myocardial damage and the prognosis of the patients. In this study, interval between the onsets of symptoms until hospitalization was studied on patients who reffered to fatemeh Zahra hospital of Bushehr port.

Methods and Materials: This is a cross-sectional analytic study, carried out on 120 patients, with acute heart attack in Bushehr hospital by using a sampling during 9 month period. A questionnaire was used consisted of three sections: first demographic information; second, questions about time Interval between the Beginning symptoms to hospitalization and third questions about cause of delay that it was completed by inteviwe method.

Results: Results showed that the total length of time between the onset of symptoms and hospitalization EU was $273/33 \pm 259$ minutes. There was significant relation between positive family history, past history of CAD, having insurance, chief complain, going to physician clinic before hospitalization and age with the delay timed ($P < 0.05$). The most common cause of delay was lack of knowledge about symptoms and inattention toward their importance.

Conclusion: Time Interval between the onsets of symptoms to hospitalization approximately was 4.5 hours that was not acceptable. Findings indicate developing educational approaches to increasing patient's knowledge is necessary for better understanding of symptoms in the onset of MI that hereby with the delay time reduces.

Key words: Time Interval, Onset of symptoms, Acute myocardial infarction (MI), Hospitalization

*Corresponding author;
Email: Hamidnbkb@yahoo.com
Address: Nursing Midwifery Faculty, Sardasht, Arak, Iran.